

Camera de consiliu din 26 ianuarie 2013 , ora 18.15

Președinte : SL - judecător
HM - grefier șef secție

Ministerul Public este reprezentat prin Man Ciprian – procuror șef birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea.

Pe rol, fiind soluționarea propunerii Direcției Naționale Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea, pentru luarea măsurii arestării preventive față de inculpații Pușcaș Mircea și Piștuca Marcel.

La apelul nominal făcut se prezintă inculpatul Pușcaș Mircea asistat de av. Budușan Ovidiu potrivit delegației depusă la dosar, inculpatul Piștuca Marcel în stare de reținere asistat de av. Chisăliță Lucian potrivit delegației depusă la dosar și av. Găitănaru Andrada, potrivit delegației depuse la dosar.

Procedura este completă.

S-a făcut referatul cauzei, după care :

După reluarea cauzei, instanța arată faptul că s-a admis cererea de abținere formulată de doamna judecător Roman Florica și s-a respins ca rămasă fără obiect cererea de recuzare a doamnei judecător Roman Florica formulată de domnul procuror Man Ciprian din partea Direcției Naționale Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea.

Instanța, față de excepția invocată de necompetență funcțională a secției civile în soluționarea cererii de propunere de arestare preventivă, în baza art.98 alin.2 din Regulamentul de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.387/2005 respinge excepția invocată cu privire la necompetența funcțională a secției civile a Curții de Apel Oradea în soluționarea cauzei, întrucât potrivit art.98 alin.2 arătat mai sus se reglementează expres că în ipoteza de față competența de soluționare revine completului următor indiferent de materia în care judecă. Ca urmare, curtea apreciază că dispozițiile reglementate de art.52 alin.5 Cod procedură penală, nu sunt incidente în prezenta cauză.

Constatând că instanța este legal sesizată și competența revine Curții de Apel Oradea procedează la soluționarea propunerii, sunt întrebați reprezentantul Ministerului Public și apărătorii inculpaților dacă au de formulat alte chestiuni sau cereri prealabile.

Reprezentantul Ministerului Public arată că nu are de formulat alte cereri sau excepții.

Apărătorii inculpaților arată că nu au de formulat alte cereri sau excepții în cauză.

La întrebarea instanței, inculpații arată că, cunosc motivele pentru care Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea a formulat propunerea de arestare preventivă.

Instanța a întrebat inculpații dacă doresc să dea declarații în cauză.

Inculpatul Pușcaș Mircea arată că dorește să dea declarații în cauză.

Inculpatul Piștuca Marcel arată că își menține declarațiile date până în prezent.

S-a procedat la ascultarea inculpatului Pușcaș Mircea, declarațiile acestuia fiind consemnate în procesul verbal separat atașat la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public arată că mai întâi dorește să scoată în evidență două aspecte procedurale arătate de inculpatul Pușcaș Mircea în declarația dată. Astfel, în legătură cu faptul că învinuirea nu a fost suficient de completă și concretă și astfel nu poate să facă declarație în cauză, solicită a se observa că din procesul verbal din data de din 23.01.2013 semnat de către procuror și învinuit, acesta declară că înțelege învinuirile care i se aduc, totodată a se avea în vedere acest aspect în contextul în care persoana care semnează procesul verbal respectiv inculpatul Pușcaș Mircea are calitatea de judecător la Curtea de Apel Oradea. Cu privire la celălalt aspect respectiv cererea de apărare pe care a depus-o inculpatul, arată că urmărirea penală este în curs și așa cum deja există la dosar procesul verbal încheiat, acea cerere va fi analizată și se va pronunța în cursul urmăririi penale, aceasta nefiind finalizată.

Cu privire la propunerea de arestare preventivă, consideră că sunt îndeplinite cumulativ cerințele prevăzute de art.143 și 148 lit.f Cod procedură penală. În privința art.143 Cod procedură penală arată că legea cere ca în cauză să existe probe sau indicii temeinice, astfel, învederează că în prezenta cauză nu sunt doar simple indicii cu privire la comiterea infracțiunilor de corupție de care sunt acuzați inculpații ci sunt probe certe de vinovăție. Referitor la denunțul formulat de B I, și că declarațiile date de acesta ar putea fi considerate ca subiective având în vedere că este o persoană condamnată definitiv, fiind recidivist, arată că acestea sunt susținute de alte probe administrate în cauză, respectiv există în cauză mai mulți martori care sunt de o probitate morală ce nu poate fi contestată, spre exemplu, solicită a observa declarația martorului B I care este administrator la una din cele mai renumite firme din Bihor, care confirmă denunțul, mai mult decât atât banii care au fost lăsați la B cu acceptul magistratului au fost primiți de directorul adjunct al societății comerciale, fiind restituiți prin secretarul primăriei din Săcuieni, aceste declarații fiind întărite mai mult de anumite documente bancare pe care martorul NJG le-a prezentat confirmând de asemenea denunțul. La fel invocă faptul că N este administratorul unei societăți. Arată că nici unul din acești martori nu sunt implicați în vreun

dosar penal și nu sunt raporturi de dușmănie cu vreuna dintre părți. Mai evidențiază și că sunt și alte probe administrate în cauză care confirmă denunțul, însă aceste aspecte au fost scoase în evidență pe larg în referatul de propunere de arestare. Mai arată că dorește să sublinieze și atitudinea de nerecunoaștere a inculpatului Piștuca Marcel raportat la procesul verbal în care sunt consemnate anumite înregistrări în mediul ambiental, arătând că dacă se va observa în aceste discuții inculpatul practic detaliază în mod concret și la detaliu desfășurarea evenimentelor repetând în mai multe rânduri că suma de bani nu a fost remisă magistraților care au așteptat diferența de bani pretinsă, acesta fiind și motivul pentru care toate procesele denunțatorului au fost respinse pe rolul Curții de Apel Oradea.

În ce privește art.148 alin 1 lit. f Cod procedură penală consideră că a fost suficient de explicit în referatul înaintat, de altfel și Consiliul Superior al Magistraturii a subliniat că sunt îndeplinite aceste condiții. Mai subliniază că în privința inculpatului Pușcaș Mircea infracțiunea de corupție se degajă din probațiunea administrată în cauză, iar astfel de fapte, în opinia DNA sunt de natură să creeze în rândul opiniei publice imaginea unei justiții omnipotente creând astfel percepția că hotărârile judecătorești sunt vândute pe bani, iar anumite persoane pot să facă orice indiferent dacă dreptatea este sau nu de partea lor.

Apărătorul inculpatului Pușcaș Mircea solicită respingerea cererii de arestare formulată de DNA Serviciul Teritorial Oradea în principal ca inadmisibilă și de asemenea ca nefondată. Solicită a observa că propunerea a fost înaintată cu încălcarea dispozițiilor art.149 Cod procedură penală, acesta trebuind înaintată numai după ascultarea inculpatului. Este adevărat că formal a fost parcursă o procedură de audiere, însă aceasta nu poate fi socotită ca fiind o audiere care să satisfacă exigențele dispozițiilor art.6 Cod procedură penală și art.6 din CEDO, deoarece nu are la bază o procedură de informare validă asupra acuzațiilor ce se aduc, aspect pe care l-a sesizat și procurorul în timpul audierii, dar cererea a fost respinsă. Mai solicită a se observa că deși există o aparență cantitativă în ce privește aducerea la cunoștință a învinuirii, lipsesc elemente factuale esențiale în aducerea la cunoștință a acesteia cât și a exercitării dreptului la apărare, arătând că procurorii folosesc doar aserțiuni generice, concluzii cum ar fi a pretins, a primit. Susține că lipsesc elemente care să arate cum s-ar fi săvârșit în opinia acuzării faptele, elemente de loc și timp și ce țin de latura obiectivă, ori în lipsa acestora, consideră că audierea este formală, nu este o audiere efectivă și nu satisface exigențele art.149 Cod procedură penală. Arată că propunerea de arestare nu este motivată cu respectarea exigentelor aceluiași articol. Procurorul a vorbit de două criterii, existența indiciilor faptelor și a cazului de arestare prev. de art.148 lit. f Cod procedură penală, omițând un criteriu esențial, respectiv propunerea se face și se înaintează când este în interesul urmăririi penale, ori procurorul nu arată în referat care ar fi motivul pentru care urmărirea penală este necesar a se desfășura cu inculpatul în stare de

arest. Arată că secția de judecători a Consiliului Superior al Magistraturii cu o majoritate, nefiind unanimitate spune mult vis a vis de lacunele probatorii, prin aviz, se refuză cererea Ministerului Public pentru reținere și se acordă doar avizul pentru arestare. Arată că practica, toată doctrina judiciară și textele de lege sunt în sensul că măsurile preventive se iau față de inculpat cu o anume gradualitate, mai întâi cea mai puțin gravă, mai apoi a măsurii arestării preventive, de altfel ca și argument, textul art.148 Cod procedură penală precizează că inculpatul va fi adus în fața instanței, ori sintagma „va fi adus” se referă la persoanele reținute, arestarea persoanei în stare de libertate este o situație de excepție ce trebuie motivată. Concluzia este că judecătorii secției de la Consiliul Superior al Magistraturii au apreciat asupra unor lacune probatorii și nefiind la dosar minuta ședinței nu se poate aprecia cu ce număr de voturi s-a obținut acea majoritate a membrilor. Tot cu privire la interesul urmăririi penale, arată că inculpatul Pușcaș Mircea este cercetat în trei dosare penale, întrebarea retorică este de ce în trei dosare și nu un dosar. Dacă se dorește dovedirea unei vinovății și a unui caz de arestare, de ce vinovăția este disipată de procurorii din cadrul aceluiasi serviciu în trei dosare, mai apoi, vis a vis de așa zisă existență a cazului de arestare și nevoia de luare a măsurii, arată că înainte cu câteva zile inculpatului i s-a prezentat materialul de urmărire penală în stare de libertate, această împrejurare spune că, chiar în aprecierea procurorului urmărirea penală se poate desfășura în bune condiții cu inculpatul în stare de libertate, de altfel și conduita procesuală a acestuia, s-a prezentat la toate chemările, a parcurs toate procedurile desigur exprimându-și punctul de vedere propriu. Apreciază că luarea măsurii arestării nu este motivată și nu este necesară și utilă.

Solicită ceea ce cere și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, un scurt examen de plauzabilitate al construcției juridice cu care vin procurorii în fața instanței. Aparent sesizează două infracțiuni de trafic de influență, astfel solicită a observa că, construcția astfel cum este descrisă nu respectă elementele constitutive ale infracțiunii, se sugerează în referat că anumite hotărâri judecătorești defavorabile denunțătorilor au fost pronunțate de judecători pentru că nu li s-au înmănat foloase necuvenite, ori dacă s-ar da credit acestei aserțiuni atunci nu suntem în prezența unor infracțiuni de trafic de influență, învederând că elementele constitutive ale infracțiunilor de trafic de influență nu se potrivesc cu descrierea factuală. Cu privire la mijloacele de probă la care procurorii susțin că ar rezulta acele indicii, arată că este un proces desfășurat fără prezența inculpatului sau a avocatului, tot ceea ce se invocă ca mijloc de probă este anterior aducerii la cunoștință a învinuirii deși procurorii pretind că dețineau de mult timp acele date care ar explica vinovăția inculpatului, ori singura explicație credibilă este aceea că procurorii au vrut să sustragă exercițiul efectiv al dreptului la apărare, pentru asta au efectuat în lipsa apărătorului audierile cât celelalte probe administrate fără încunoștințarea inculpatului. Cât privește legalitatea probelor, arată că procurorul cere autorizarea interceptării de către tribunal, o instanță incompetentă, ori atâta timp cât se pretindea că exista

vinovăția inculpatului Pușcaș Mircea, doar Curtea de Apel Oradea era îndreptățită să autorizeze administrarea unor astfel de mijloace de probă. Mai apoi se vine în fața instanței cu declarații de martori luate în lipsă, sunt oameni care au probleme cu legea și față de care judecătorii secției penale a Curții de Apel Oradea au aplicat pedepse severe privative de libertate, sunt oameni cărora cererile, contestațiile le-au fost respinse. Din punctul său de vedere, acești oameni printr-o cooperare pe care o apreciază ca nelegală cu Serviciul teritorial Oradea, încearcă să-și îmbunătățească situația judiciară, sunt declarații de la rude, de la soții care tind să meargă în aceeași direcție pe dovedirea vinovăției. Arată că trebuie observat că în realitate nu există nici un mijloc de probă atașat la dosarul cauzei care să conducă la ideea vinovăției inculpatului. Învederează instanței că acestea sunt motivele pentru care apreciază că propunerea parchetului trebuie respinsă ca inadmisibilă și nefondată.

Apărătorul inculpatului Piștuca Marcel – avocat Găitănaru Andrada solicită respingerea cererii de arestare preventivă. În esență arată că cererea de arestare se bazează pe denunțul formulat de BI, persoană condamnată definitiv la o pedeapsă de 7 ani și 4 luni închisoare și o convorbire telefonică între soția sa, BMM cu inculpatul Piștuca Marcel. Solicită să observe că pe parcursul convorbirilor telefonice, face trimitere la filele 21,24,33,44 citând pasajele arătate, de fiecare dată inculpatul a spus că nu cunoaște aspectele și nu se amestecă. Susține că nu sunt probe directe, mai mult convorbirea a avut loc la 19 iulie 2012, respectiv la aproape 7-8 luni de zile de când numitul BI a fost condamnat definitiv. Pentru aceste motive solicită respingerea propunerii formulate, iar în subsidiar solicită a se lua față de inculpat măsura obligării de a nu părăsi țara sau localitatea arătând că inculpatul este fără antecedente penale, este administratorul unei firme care în localitatea unde se află sediul acesteia se bucură de probitate profesională și este singurul întreținător al familiei, având 1 copil minor.

Apărătorul inculpatului Piștuca Marcel - av. Chisăliță Lucian susține concluziile formulate de av. Budușan Ovidiu și av. Găitănaru Andrada pe care nu dorește să le mai repete și solicită respingerea propunerii parchetului. Arată că la o analiză chiar și sumară și împrumutând un termen din procedura civilă și anume pipăirea fondului, trebuie să producă o convingere, o imagine credibilă în ochii judecătorului chemat să hotărască o asemenea propunere în sensul că s-ar cristaliza atât săvârșirea acelor fapte și pericolul pe care ele l-ar produce și evident vinovățiile care nu trebuie să lipsească în speță. Relativ la probațiunea administrată, observă că absolut toate probele din care DNA deduce existența acestor fapte au fost administrate în deplină liniște fără ca persoanele vizate de această probațiune să aibă posibilitatea să propune probe sau a se apăra. Arată că principiul egalității armelor așa cum a fost enunțat și de altfel aplicat în spețe CEDO înseamnă ceva, avocații au aceleași drepturi cu procurorii, în faza de urmărire penală acest lucru nu s-a întâmplat, nu s-au putut produce nici un fel de probe în favoarea inculpatului, astfel arată că se poate observa că avocații au

căpătat dreptul aseară când deja probele erau administrate. Referitor la probe, arată că există o interceptare telefonică absolut nerelevantă în ceea ce-l privește pe inculpatul Pistuca Marcel astfel cum a arătat avocat Găitănanu Andrada, mai există acea întâlnire în Ungaria în localitatea Berettyoujfalu în care martorul a rămas în mașină, însă lipsește ceva important și anume acuzația că prin intermediul inculpatului s-ar fi remis banii magistraților. De asemenea există acea discuție ambientală cu soția lui BI din care rezultă că inculpatul Piștucă Marcel a înțeles să nu se implice în asemenea activitate și că nu vrea să dea cu subsemnatul. Față de probatoriul administrat apreciază că nu se desprinde nici o probă sau indiciu temeinic că inculpatul ar fi săvârșit respectivele fapte reținute în sarcina sa. Apreciază că se impune respingerea cererii, a observa că inculpatul nu a recunoscut în nici un moment faptele, nu are cunoștință de activitățile în care Pușcaș Mircea să fi fost implicat sau că inculpatul Pistuca să le fi mijlocit. Arată că inculpatul Piștucă Marcel este fără antecedente penale, este integrat în societate, are o afacere, își întreține familia din afacere, iar dacă se va aprecia că se impune limitarea libertății, consideră că se poate recurge la o măsură preventivă mai puțin drastică decât cea a măsurii preventive ce trebuie dozată în funcție de acest moment procesual al anchetei penale, ori astfel cum s-a subliniat și de av. Budușan nu reiese necesitatea pentru ancheta penală a luării unei măsuri a arestării preventive. Arată că măsura arestării nu este necesară și se impune respingerea cererii formulată de parchet.

Reprezentantul Ministerului Public în replică arată că prin pledoariile apărării formulate se încearcă cu privire la unele aspecte inducerea în eroare a instanței și se susține că prin hotărârea emisă de Consiliul Superior al Magistraturii cu majoritate de voturi nu au existat probe în cauză, ori, solicită a observa că potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii nu se pronunță cu privire la probațiunea din dosar, ci cu privire la art.148 lit. f Cod procedură penală, care nu are o relevanță cu datele factuale care au fost invocate de apărare. Solicită a se observa cu privire la autorizațiile emise de Tribunalul Bihor că acestea nu au fost emise cu privire la magistratul Pușcaș Mircea, în prezent avem în față un dosar care este rezultatul reunirii a 2 cauze, respectiv dosarul format la structura centrală unde autorizațiile sunt emise de Curtea de Apel București și dosarul de la structura teritorială Oradea, existând proces verbal de sesizare din oficiu și din toate actele de sesizare se poate observa că s-au efectuat cercetări pentru trafic de influență privitor la inculpatul Piștucă Marcel și pentru inculpatul BI pentru cumpărare de influență și pentru o altă faptă decât care este azi pe rol și anume o faptă care avea țință obținerea unei rejudecări prin traficarea de influență de către inculpatul Pistucă Marcel. Arată că autorizațiile de la Tribunalul Bihor în prezenta cauză sunt perfect legale. De asemenea cu privire la martorii audiați, arată că DNA nu a audiat nici o rudă a vreunei persoane a denunțatorului, iar soția denunțatorului este fosta soție, cu aceasta aflându-se în divorț. Cât privește probele administrate fără încunoștințarea inculpaților, arată că, într-adevăr procurorul și avocatul au

aceleași drepturi însă doar în faza de judecată și crede că este absurd ca procurorii să-i încunoștințeze apărătorii unor suspecți de la momentul sesizării și eventual chiar înainte de a obține autorizarea de interceptare, probațiunea este administrată potrivit Codului de procedură penală iar avocații, apărătorul învinuiților sau inculpaților au posibilitatea de a formula cerere de a asista la toate actele de urmărire penală după data când clienții lor au fost puși sub învinuire.

Apărătorul inculpatului Pușcaș Mircea arată că nu a afirmat că, Consiliul Superior al Magistraturii s-a pronunțat pentru lipsă de probe, a arătat că neacordarea avizului de Consiliul Superior al Magistraturii pentru reținere înseamnă mult. Crede că, Consiliul Superior al Magistraturii a dat avizul pentru arestare pentru a nu exista acuze că se obstrucționează accesul acuzării la aceste proceduri, s-a dorit să se judece aceste propuneri de o instanță independentă și după un recurs, să se aprecieze asupra materialul probator la dosar. În ceea ce privește exercitarea dreptului la apărare de azi înainte, arată că este un exercițiu iluzoriu, în acest dosar astfel cum se arată în referat, urmărirea penală este finalizată, ori tot procesul s-a făcut în lipsă și cu eludarea dreptului la apărare, chiar în referat se arată că urmărirea penală este aproape finalizată. Depune la dosar un număr de patru hotărâri ce se referă la situația denunțatorului.

Inculpatul Pușcaș Mircea având ultimul cuvânt, solicită respingerea propunerii, arătând că nu este un pericol pentru ordinea publică, este căsătorit și are 2 copii minori.

Inculpatul Pișuca Marcel având ultimul cuvânt, susține concluziile formulate de apărătorii săi și nu consideră că este un pericol public.

Instanța față de dispozițiile art.137 alin.3 Cod procedură penală, întreabă inculpații în cazul în care se va lua măsura arestării, cine sunt persoanele care doresc să fie încunoștințate de către instanță.

Inculpatul Pușcaș Mircea arată că dorește să fie încunoștințat avocatul ales.

Inculpatul Pișuca Marcel arată că dorește să fie anunțată soția sa la nr.de telefon [REDACTED]

CURTEA DE APEL DELIBERÂND,

Examinând propunerea de arestare preventivă formulată de DNA - Serviciul Teritorial Oradea cu privire la inculpații Pișuca Marcel și Pușcaș Mircea, curtea va reține următoarele:

Inculpatul Pușcaș Mircea, judecător la Curtea de Apel Oradea este cercetat pentru comiterea infracțiunilor de trafic de influență (două fapte), prev. de art. 257 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 6 și 7 alin. 3 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 33 litera a Cod penal, iar inculpatul Pișuca Marcel pentru comiterea infracțiunii de complicitate la trafic de influență, faptă prevăzută de

art. 26 Cod penal rap. la art. 257 alin. 1 Cod penal cu aplicarea art. 6 din Legea nr. 78/2000.

S-a reținut în referatul de propunere că în data de 27 februarie 2012 a fost înregistrat la Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției (sub numărul 45/P/2012) autodenunțul formulat de condamnatul BI, încarcerat în Penitenciarul Oradea cu privire la comiterea unor infracțiuni de corupție săvârșite de inculpatul Pușcaș Mircea, judecător în cadrul Curții de Apel Oradea – Secția penală.

În data de 19 iulie 2012 organele de urmărire penală din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea s-au sesizat din oficiu cu privire la comiterea unor infracțiuni de corupție de către numiții BI și Piștuca Marcel, dosarul cauzei fiind înregistrat sub nr.85/P/2012.

Întrucât cele două dosare au ca obiect aceleași fapte, prin rezoluția din data de 17 ianuarie 2013 emisă de procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea s-a dispus reunirea cauzei din dosarul nr.132/P/2012 (înregistrat anterior la D.N.A. – Structura centrală sub numărul 45/P/2012) și dosarul nr.85/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea.

S-a mai arătat că din actele de urmărire penală efectuate în cauză a rezultat următoarea situație de fapt :

În cursul anului 2009, inculpatul Pușcaș Mircea, judecător la Tribunalul Bihor la data respectivă, a pretins și primit suma de 1.500 euro de la denunțatorul BI, care avea pe rolul instanțelor bihorene un dosar de evaziune fiscală pentru a-și exercita influența asupra judecătorilor ce compuneau completul investit cu judecarea cauzei privindu-l pe denunțatorul mai sus menționat – la instanța de fond ori la cea de control judiciar, astfel încât să fie pronunțată în cauză o hotărâre favorabilă acestuia, respectiv suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În cursul anului 2011, inculpatul Pușcaș Mircea, judecător la Curtea de Apel Oradea la data respectivă a pretins suma de 50.000 euro de la denunțatorul BI care avea pe rolul instanțelor un dosar în care era judecat pentru comiterea infracțiunilor de lipsire de libertate în mod ilegal și lovire sau alte violențe, pentru a-și exercita influența asupra judecătorilor de la Curtea de Apel Oradea ce compuneau completul investit cu judecarea recursului său, astfel încât să fie pronunțată în cauză o hotărâre favorabilă acestuia, respectiv să fie achitat.

Legătura dintre judecătorul Pușcaș Mircea și numitul BI a fost făcută de inculpatul Piștuca Marcel, un apropiat al magistratului, care a intervenit la judecătorul Pușcaș Mircea în favoarea lui BI, pentru a obține, în schimbul unei sume de bani, o hotărâre de achitare a acestuia.

Astfel, din probatoriul administrat în cauză a rezultat că inculpatul Piștuca Marcel, cu intenție a ajutat și înlesnit comiterea infracțiunii de trafic de influență de către inculpatul Pușcaș Mircea, judecător la Curtea de Apel Oradea.

Din suma de 50.000 euro pretinsă, inculpatul Pușcaș Mircea a primit suma de 20.000 euro, după cum urmează: suma de 10.000 euro judecătorul Pușcaș Mircea a primit-o în cursul lunii iunie 2011, la un restaurant din Berettoujfalu din Ungaria, direct de la denunțatorul BI, întâlnirea fiind intermediată de inculpatul Piștuca Marcel, care a și fost prezent la întâlnire; diferența de 40.000 euro urma să fie primită de judecător Pușcaș Mircea de la denunțator prin intermediul omului de afaceri BI, potrivit înțelegerii cu magistratul, această sumă urmând a fi lăsată de BI la BI, spre păstrare, până la soluționarea definitivă a cauzei, când trebuia să fie predată judecătorului susnumit. Din suma de 40.000 euro, suma de 10.000 euro a fost remisă de către denunțatorul B I (prin intermediul lui NJG) omului de afaceri BI, în cursul lunii iulie 2011, această sumă fiind lăsată la acesta, cu acceptul judecătorului Pușcaș Mircea, până la soluționarea definitivă a cauzei, când trebuia să fie predată magistratului împreună cu diferența de 30.000 euro.

Înainte însă de finalizarea definitivă a dosarului penal, pentru că denunțatorul nu a mai adus și diferența de bani – 30.000 euro – astfel cum a fost înțelegerea cu magistratul, numitul BI s-a retras și a restituit cei 10.000 euro (prin intermediul numitului PGM) denunțatorului BI. Pentru că nu a dat cu titlu de mită întreaga sumă de bani pretinsă (50.000 euro), denunțatorului BI i s-a respins recursul declarat în cauză, după ce completul de judecată a amânat în două rânduri pronunțarea, fiind menținută condamnarea de 7 ani și 4 luni închisoare, pronunțată în fond.

De asemenea, la scurt timp, respectiv în data de 6.12.2011, completul de judecată, format din aceeași judecători, a respins și recursul declarat în cauză de către BI împotriva sentinței penale nr.501/8.04.2011 a Judecătoriei Oradea, prin care denunțatorul susnumit a fost condamnat la pedeapsa închisorii cu executare pentru comiterea unor infracțiuni de evaziune fiscală.

Împotriva acestora s-a formulat propunere de arestare preventivă în baza art. 149/1 Cod procedură penală, rap. la art. 148 alin. 1 litera f Cod procedură penală, arătându-se că există date și indicii că aceștia au săvârșit faptele pentru care sunt cercetați, pedepsite cu pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, iar lăsarea lor în libertate prezintă pericol pentru ordinea publică.

S-a arătat că măsura este necesară întrucât există date din care rezultă implicarea inculpatului Pușcaș Mircea, magistrat la Curtea de Apel Oradea și în comiterea altor fapte de corupție, fiind justificată și necesară la acest moment procesual, întrucât există date din care rezultă implicarea magistratului și în comiterea altor fapte de corupție, fiind justificată și din considerente ce țin de existența unor bănuieli de natură a convinge un observator obiectiv că, prin calitatea deținută și comportamentul său în societate, există suspiciunea rezonabilă că inculpatul Pușcaș Mircea ar putea influența administrarea justiției.

În același timp, s-a susținut că, așa cum a statuat constant în jurisprudența sa și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, chiar dacă măsura arestării preventive are un caracter excepțional, rezervarea ordinii publice este apreciată

ca un element pertinent și suficient pentru privarea de libertate a unei persoane dacă se bazează pe fapte de natură să arate că eliberarea respectivei persoane ar tulbura în mod real ordinea publică.

S-a arătat că, în speță se impune a se acorda o importanță deosebită naturii activității infracționale și condițiilor concrete în care inculpații au acționat astfel cum au fost expuse.

S-a susținut că, lăsarea în libertate a inculpatului Pușcaș Mircea și a complicelui acestuia, Piștuca Marcel, ar prezenta un pericol grav pentru ordinea publică existând posibilitatea apariției unui ecou negativ în societate cu privire la capacitatea de reacție a autorităților în asemenea situații și, în plus, raportat la comportamentul inculpatului Pușcaș Mircea (care rezultă din probațiunea de la dosar) un risc de influență negativă a modului de derulare a procesului penal, aflat în faza urmăririi penale.

În concluzie, s-a susținut că restrângerea dreptului la libertate apare ca proporțională cu scopul urmărit, cel al ocrotirii publice și de drept, măsura fiind necesară într-o societate democratică pentru salvagardarea interesului public și al încrederii societății în instituțiile statului de drept și în efectele exercitării funcțiilor acestora.

S-a mai precizat că, modalitatea de săvârșire a infracțiunii, predispoziția actuală a inculpatului Pușcaș Mircea pentru comiterea unor infracțiuni de corupție, calitatea și pregătirea profesională a acestuia, sunt aspecte care imprimă faptelor comise un grad de pericol social deosebit de grav, întrucât acțiunile infracționale derulate sunt de natură să creeze în rândul opiniei publice imaginea unei „justiții omnipotente”, în care siguranța obținerii unui beneficiu se fundamentează pe disponibilitatea unui magistrat al statului român de „a cumpăra orice”, precum și pe disponibilitatea unui magistrat al statului român de a „împărți dreptatea pe bani” ajungându-se practic la situația în care hotărârile judecătorești sunt „vândute” pe bani.

Mai mult, s-a arătat că, din materialul probator administrat în cauză rezultă indicii cu privire la implicarea judecătorului Pușcaș Mircea în comiterea altor infracțiuni de corupție, acesta, așa cum reiese din probele de la dosar, neavând nici un scrupul în a se întâlni cu persoane din lumea interlopă din județele Bihor și Satu Mare și chiar cu persoane inculpate în dosarele aflate în curs de judecată la Tribunalul Bihor și/sau Curtea de Apel Oradea, în locuri obscure, pretinzând și acceptând sume de bani sau alte foloase în vederea obținerii unor hotărâri favorabile acestora. Această atitudine și toate aceste acțiuni ale magistratului sunt de natură a crea o imagine nefavorabilă întregului corp profesional al magistraților, cu reflexii negative în spațiul public.

S-a susținut că, comportamentul infracțional manifestat de către inculpatul Pușcaș Mircea și de complicelul acestuia, inculpatul Piștuca Marcel, este de natură să afecteze autoritatea instituțiilor chemate să îndeplinească justiția, aducând totodată o atingere gravă sistemului judiciar și în mod special prestigiului Curții de Apel Oradea, aruncând astfel o umbră de neîncredere în

rândul opiniei publice asupra magistraților din cadrul acestei instanțe neimplicăți în fapte de corupție.

S-a arătat că, relevantă pentru evidențierea pericolului pentru ordinea publică a inculpaților este și poziția acestora, adoptată pe parcursul cercetărilor, aceștia nerecunoscând comiterea faptelor, contrar probelor certe de vinovăție existente în cauză, aspect care duce la concluzia rezonabilă că pe viitor pot adopta aceeași conduită infracțională în condițiile în care urmărirea penală ar continua cu inculpații în stare de libertate.

Potrivit art. 149/1 alin. 1 Cod procedură penală, se poate dispune arestarea inculpatului în cursul urmăririi penale, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 143 Cod procedură penală și există vreunul din cazurile prevăzute în art. 148 Cod procedură penală, iar arestarea este necesară în interesul urmăririi penale.

Procedând la verificarea îndeplinirii condițiilor de lege mai sus arătate, curtea apreciază că în cauză există indicii ce justifică presupunerea rezonabilă că este posibil ca cei doi inculpați să fi comis faptele ce li se impută.

În acest sens, curtea reține declarațiile denunțatorului BI.

.....
Tot în acest sens, curtea reține declarațiile martorei BMM, soția denunțatorului, martorilor NPA și NG (care i-au însoțit pe BI și Piștuca Marcel în Ungaria în iunie 2011), ST, BI și PG; curtea a avut în vedere și conținutul interceptărilor telefonice depuse la dosarul cauzei privind convorbiri purtate între cei doi inculpați, precum și între inculpatul Piștuca Marcel și martora BMM.

Apreciind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 143 Cod procedură penală, curtea va proceda la verificarea existenței cazului prevăzut de art. 148 litera f Cod procedură penală, constatând că, într-adevăr faptele pentru care sunt cercetați cei doi inculpați sunt pedepsite cu pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, însă la dosarul cauzei nu există dovezi în sensul că lăsarea în libertate a acestora prezintă pericol concret pentru ordinea publică.

Curtea reține că, procesul penal trebuie să se desfășoare, ca regulă, cu învinuitul sau inculpatul în stare de liberate, iar ca și condiție a arestării preventive, trebuie acceptată existența unei situații excepționale care justifică această măsură. În acest sens s-a pronunțat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Wemhoff c/a Germania în care s-a arătat că starea de arest preventiv trebuie să aibă un caracter excepțional, starea de libertate fiind starea normală.

Trebuie menționat și art. 9 paragraful 3 teza a II-a din Pactul Internațional referitor la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, potrivit căruia detențiunea persoanelor care urmează să fie trimise în judecată nu trebuie să constituie regula, dar punerea lor în libertate poate fi subordonată unei garanții, asigurându-se înfățișarea lor la ședințele de judecată pentru toate celelalte acte de procedură.

Raportat la textul legal invocat ca temei pentru arestare preventivă a celor doi inculpați, instanța trebuie să verifice circumstanțele concrete ale speței, pentru a vedea în ce măsură există un interes public real care, fără a aduce atingere prezumției de nevinovăție, are în concret o importanță mai mare decât regula generală a urmăririi și judecării lor în stare de libertate.

Într-adevăr, infracțiunile pentru care sunt cercetați cei doi inculpați sunt infracțiuni grave, însă conform Curții Europene a Drepturilor Omului (hotărârea B c/a Austria), instanța este obligată ca la aprecierea în concret a pericolului pe care l-ar prezenta punerea în libertate a acestora să nu se facă exclusiv în funcție de gravitatea faptei și a pedepsei prevăzută de lege pentru infracțiunea respectivă. Evaluarea pericolului prin raportare exclusiv la gravitatea faptei și a pedepsei prevăzute de lege ar elimina *de plano* posibilitatea lăsării în libertate a unei persoane acuzate de fapte grave.

Curtea consideră că, la aprecierea pericolului concret pentru ordinea publică trebuie verificate și o serie de alte aspecte relevante precum caracterul inculpaților, moralitatea lor, antecedentele penale, profesia, domiciliul, starea materială, gradul de integrare socială, faptul dacă au sau nu loc de muncă, natura infracțiunii și ecoul produs de aceasta în rândul opiniei publice.

Raportat la aceste împrejurări se constată că inculpatul Pușcaș Mircea are studii superioare, este judecător, este căsătorit, are doi copii minori, soția sa este avocat în cadrul Baroului Bihor, iar, pe parcursul carierei nu a fost sancționat disciplinar, s-a prezentat ori de câte ori a fost chemat la organele de urmărire penală (aspect reținut de altfel și de Consiliul Superior al Magistraturii când a respins cererea Direcției Naționale Anticorupție de emitere a avizului necesar luării măsurii reținerii față de acesta).

Este adevărat faptul că inculpatul Pușcaș Mircea este cercetat în alte două dosare de către DNA – Serviciul Teritorial Oradea, însă curtea reține că acesta se bucură de prezumția de nevinovăție reglementată chiar de art.6 alin.2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului ratificată de România prin Legea nr.30/18 mai 1994, acest aspect neputând fi reținut în defavoarea acestuia.

Referitor la inculpatul Piștuca Marcel și acesta este fără antecedente penale, are loc de muncă, fiind administratorul unei societăți comerciale, este căsătorit și are un copil minor în întreținere.

Împrejurarea că cei doi inculpați nu au recunoscut comiterea faptelor ce li se impută (apreciată de către procuror ca relevantă pentru evidențierea pericolului pentru ordinea publică) nu poate fi luată în considerare câtă vreme inculpații se bucură de prezumția de nevinovăție, conform art. 66 Cod procedură penală, ei nefiind obligați să-și dovedească nevinovăția ci au dreptul să probeze lipsa de temeinice a eventualelor probe de vinovăție existente. De altfel conform art. 70 alin. 3 Cod procedură penală, inculpații au dreptul procesual de a nu da declarații în cauză, acest drept la tăcere fiind recunoscut de Curtea Europeană a Drepturilor Omului ca o componentă a dreptului la apărare.

Curtea reține totodată că, faptele ce li se impută celor doi inculpați s-ar fi petrecut în cursul anului 2009 și respectiv 2011, Direcția Națională Anticorupție sesizându-se încă din 12 iulie 2012 cu privire la acestea, sens în care s-a format dosarul nr. 85/P/2012, cu privire la BI și Piștuca Marcel în care au fost obținute o serie de interceptări telefonice (care sunt depuse la dosarul cauzei) și declarații de martor, care datează încă din cursului anului 2012 – începând cu luna iulie -, însă organele de urmărire penală nu au înțeles în perioada respectivă să formuleze propunerea de arestare pentru niciuna din persoanele cercetate în cauză.

În cauza *Kudla c/a Polonia*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că existența unei suspiciuni rezonabile că o persoană a comis o infracțiune este o condiție *sine qua non* pentru legalitatea luării măsurii arestării preventive dar, după o anumită perioadă de timp, ea nu mai este eficientă întrucât odată cu trecerea timpului, acest motiv și-a pierdut inevitabil din relevanță, cu atât mai mult cu cât infracțiunile pentru care sunt cercetați cei doi inculpați nu au fost percepute în mod direct de opinia publică ca și în cazul altor infracțiuni de pericol care se comit prin fapte de violență.

În ceea ce privește critica formulată de apărătorul inculpatului Pușcaș Mircea privind caracterul formal al audierii acestuia înainte de formularea propunerii de arestare preventivă, curtea o apreciază ca nefondată, acestuia aducându-i-se la cunoștință fapta de care este învinuit, faptă cu privire la care acesta a dat declarațiile pe care le-a considerat necesare; de asemenea inculpatul a dat declarație și în fața curții.

Referitor la nelegalitatea obținerii autorizațiilor de interceptare a convorbirilor telefonice, curtea reține că acestea au fost legal obținute, câtă vreme în dosarul nr. 85/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea erau cercetați doar BI și Piștuca Marcel, iar interceptarea convorbirilor purtate de inculpatul Pușcaș Mircea de pe telefonul său personal a fost autorizată de către Curtea de Apel București (autorizări date în celelalte dosare în care acesta este cercetat de Direcția Națională Anticorupție). Potrivit art. 91/1 alin. 5 Cod procedură penală convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate într-o cauză penală pot fi folosite și în altă cauză penală, dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea unei alte infracțiuni din cele prevăzute de art. 91/1 alin. 1 și 2 Cod procedură penală.

Curtea apreciază însă că, pentru buna desfășurare a procesului penal se impune luarea față de cei doi inculpați a măsurii obligării de a nu părăsi țara, considerând-o suficientă pentru ca organul de urmărire penală să poată administra în bune condiții toate probele necesare.

Astfel fiind, curtea în baza art. 149/1 alin. 9 Cod procedură penală, raportat la art. 148 litera f Cod procedură penală va respinge propunerea de arestare preventivă formulată de Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea cu privire la inculpații Piștuca Marcel și Pușcaș Mircea.

În baza art. 146 pct. 11/1 raportat la art. 145 /1 Cod procedură penală, va dispune luarea față de inculpații Piștuca Marcel și Pușcaș Mircea a măsurii obligării de a nu părăsi România fără încuviințarea instanței pe o durată de 30 de zile.

Va impune inculpaților ca pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara să respecte obligațiile prevăzute de art. 145/1 alin. 2 raportat la art. 145 alin. 1/1 Cod procedură penală:

a) să se prezinte la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată ori de câte ori sunt chemați;

b) să se prezinte la organele de poliție desemnate cu supravegherea, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;

c) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea organului judiciar care a dispus măsura;

d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme.

În baza art. 145 alin.1/2 litera c Cod procedură penală, va pune în vedere inculpaților ca, pe durata măsurii să nu comunice direct sau indirect între ei, să nu se apropie de denunțator, martori și membrii familiilor acestora și să nu comunice cu aceștia direct sau indirect.

În baza art. 145 alin. 2/2 Cod procedură penală, va atrage atenția inculpaților că în caz de încălcare cu rea credință a măsurii sau a obligațiilor ce le revin se va lua față de aceștia măsura arestării preventive.

Va constata că inculpatul Piștuca Marcel a fost reținut 24 de ore începând cu data 25 ianuarie 2013, ora 19,50 prin ordonanța din 25 ianuarie 2013 a DNA – Serviciul Teritorial Oradea.

În baza art. 145 alin. 2/1 Cod procedură penală, o copie a prezentei încheieri se va comunica inculpaților, IPJ Bihor, Postului de Poliție Tăuteu, Jandarmeriei Bihor, Poliției Comunitare Oradea, Serviciului Pașapoarte Bihor și Poliției de Frontieră în vederea asigurării respectării obligațiilor ce le revin, respectiv în vederea refuzului eliberării pașaportului sau, după caz, a ridicării provizorii a pașapoartelor pe durata măsurii.

Cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului, conform art. 192 alin. 3 Cod procedură penală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE :**

În baza art. 149/1 alin. 9 Cod procedură penală, rap. la art. 148 litera f Cod procedură penală

RESPINGE propunerea de arestare preventivă formulată de DNA – Serviciul Teritorial Oradea cu privire la inculpații Piștuca Marcel (date personale) și Pușcaș Mircea (date personale).

În baza art. 146 pct. 11/1 rap. la art. 145 /1 Cod procedură penală, dispune luarea față de inculpații Piștuca Marcel și Pușcaș Mircea a măsurii obligării de a nu părăsi România fără încuviințarea instanței pe o durată de 30 de zile.

Impune inculpaților ca pe durata măsurii obligării de a nu părăsi țara să respecte obligațiile prevăzute de art. 145/1 alin. 2 rap. la art. 145 alin. 1/1 Cod procedură penală:

a) să se prezinte la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată ori de câte ori sunt chemați;ă

b) să se prezinte la organele de poliție desemnate cu supravegherea, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;

c) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea organului judiciar care a dispus măsura;

d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nicio categorie de arme.

În baza art. 145 alin.1 /2 litera c Cod procedură penală, pune în vedere inculpaților ca, pe durata măsurii să nu comunice direct sau indirect între ei, să nu se apropie de denunțator, martori și membrii familiilor acestora și să nu comunice cu aceștia direct sau indirect.

În baza art. 145 alin. 2/2 Cod procedură penală, atrage atenția inculpaților că în caz de încălcare cu rea credință a măsurii sau a obligațiilor ce le revin se va lua față de aceștia măsura arestării preventive.

Constată că inculpatul Piștuca Marcel a fost reținut 24 de ore începând cu data 25 ianuarie 2013, ora 19,50 prin ordonanța din 25 ianuarie 2013 a DNA – Serviciul Teritorial Oradea.

În baza art. 145 alin. 2/1 Cod procedură penală, o copie a prezentei încheieri se comunică inculpaților, IPJ Bihor, Postului de Poliție Tăuteu, Jandarmeriei Bihor, Poliției Comunitare Oradea, Serviciului Pașapoarte Bihor și Poliției de Frontieră în vederea asigurării respectării obligațiilor ce le revin, respectiv în vederea refuzului eliberării pașaportului sau, după caz, a ridicării provizorii a pașapoartelor pe durata măsurii.

Cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului, conform art. 192 alin. 3 Cod procedură penală.

Cu drept de recurs în termen de 24 de ore de la pronunțare și comunicare cu inculpații.

Data în camera de consiliu și pronunțată în ședința publică din 26 ianuarie 2013.

PREȘEDINTE
SL

GREFIER
HM

pentru confirmare
